

ע"פ 1203/16 - איהאב קראקרה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1203/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט א' שהם
איהאב קראקרה

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת, מיום 6.1.2016, בת"פ 44519-07-14, שניתן
על-ידי כב' השופטת י' שטרית

ט"ז באדר א התשע"ו (25.2.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד אברהמים כנאענה

בשם המבקש:

עו"ד מיכל בלומנטל

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש, אשר נדון, ביום 6.1.2016 (ת"פ 44519-07-14, מפי כב' השופטת י' שטרית) לעונש של 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מיום 18.7.2014 ועד ליום 20.8.2014,

ולעונשים נוספים, כפי שפורט בגזר הדין.

2. המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון, כמפורט להלן: הסגת גבול כדי לעבור עבירה, לפי סעיף 447(א)(1) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הסתייעות ברכב לביצוע פשע, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); גניבה בנסיבות מיוחדות (גניבה חקלאית), לפי סעיפים 384א(א)(2) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין; נהיגה מעל למהירות המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), וסעיף 68 לפקודת התעבורה; עקיפה בדרך לא פנויה תוך חציית קו הפרדה רצוף, לפי תקנות 47(ד) ו-47(ה)(5) לתקנות התעבורה, ביחד עם סעיף 68 לפקודת התעבורה (מספר עבירות); והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

בכתב האישום פורטו המעשים המיוחסים למבקש ולחברו, אשר הגיעו אל מטע שזיפים השייך לקיבוץ איילת השחר, וגנבו מתוכו 261 ק"ג שזיפים, אותם הכניסו לתא המטען של הרכב, והחלו בנסיעה למקום מגוריהם בכפר עראבה. בשלב כלשהו, הבחינה ניידת משטרה ברכבם של המבקש וחברו, והם נדרשו לעצור, אך חרף זאת האיץ המבקש, אשר נהג ברכב, את רכבו והחל בנסיעה פראית בכביש 90, תוך עקיפת כלי רכב במהירות מופרזת, חציית קו הפרדה רצוף, ותוך סיכון חייהם של המשתמשים בדרך, עד אשר נעצרו על-ידי אנשי המשטרה. מכתב האישום עולה, כי המבקש נהג את רכבו, בשלב כלשהו, במהירות העולה על 150 קמ"ש, וזאת תוך נסיעה בכביש חד-סטרי, בעל שני נתיבי נסיעה.

3. המבקש כפר בעבירות שיוחסו לו, אך במהלך פרשת התביעה הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון שבמסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן. בדיון שהתקיים בבית משפט קמא, ביום 19.3.2015, הודה המבקש בעובדות כתב האישום המתוקן ובאשמות שיוחסו לו, וזאת בהיותו מיוצג על-ידי עו"ד אמיר גורן. בפרוטוקול הדיון נרשמו הדברים הבאים מפיו של המבקש: לאחר שבית המשפט הסביר לי כי אינו כפוף לתנאי הסדר הטיעון, אני מצהיר כי הסדר הטיעון נעשה על דעתי ועל הסכמתי. אני מודה בעובדות כתב האישום המתוקן (ההדגשה במקור - א.ש.). לאחר זאת, החליט בית משפט קמא להרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו.

4. ביום 6.1.2016, נגזר דינו של המבקש בבית המשפט המחוזי בנצרת. בית משפט קמא קבע, כי מתחם הענישה נע בין 20 ל-48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצירוף עונשים נלווים. בית המשפט החליט למקם את עונשו של המבקש בתחתית מתחם הענישה שנקבע, וגזר עליו, כאמור, 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו. בית המשפט החליט לעכב את ביצוע עונשו של המבקש, ב-45 ימים, כדי לאפשר לו להגיש ערעור לבית משפט זה.

5. ביום 14.2.2016, הוגשה על-ידי בא-כוחו החדש של המבקש, עו"ד אברהמים כנאענה, הודעת ערעור בלתי מנומקת, שכל שנאמר בה הוא כי מדובר בערעור על הכרעת דינו ועל גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת. בד בבד עם הגשת הודעת הערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונשו של המבקש. בהחלטתי, מיום 14.2.2016, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בפועל, אשר הושת על המבקש, עד להחלטה אחרת.

6. בבקשה לעיכוב ביצוע המאסר נטען, כי בדעתו של המבקש לעתור לחזרה מהודאתו שנמסרה בפני בית משפט קמא, וזאת עמוד 2

- משום שלדעת בא-כוחו החדש, הודאת המבקש באה מבלי שהוא הבין את חומרת העבירה בה הוא הודה. עוד נטען, כי משמעות הדברים לא הוסברה למבקש על-ידי סנגורו הקודם, בעוד שהמבקש עצמו "לא התכוון לסכן חיי העוברים בנתיב התחבורה". עוד נטען, כי בית משפט קמא החמיר עם המבקש יתר על המידה, מבלי שנתן דעתו לגילו הצעיר ולהיעדר כל עבר פלילי העומד לחובתו.
7. המשיבה, אשר יוצגה בדיון שהתקיים בבקשה, על-ידי עו"ד מיכל בלומנטל, מתנגדת לעיכוב ביצוע עונשו של המבקש. לשיטתה של המשיבה, מדובר בעונש הנוטה לקולה, שבמסגרתו נלקחו בחשבון כלל השיקולים לטובתו של המבקש. לגבי הבקשה לחזרה מהודיה, נטען כי אין בה ממש שכן המבקש היה מיוצג על-ידי עורך דין אחר, עת הודה באשמה במסגרת הסדר טיעון, והוא אישר כי הוא מבין את תנאי הסדר הטיעון.
8. לאחר שעיינתי בחומר שהוצג בפניי ונתתי דעתי לטיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות. כפי שציינתי בע"פ 3283/13 פלוני נ' מדינת ישראל (16.3.2013): "נקודת המוצא לדיון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, הינה כי נאשם, אשר הושת עליו עונש מאסר, יחל בביצועו מיד לאחר שנגזר עונשו, ואין בעצם הגשת הערעור כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש" (שם, בפסקה 12; וראו גם: ע"פ 5938/12 פלוני נ' מדינת ישראל (23.9.2012); ע"פ 3336/12 רבי נ' מדינת ישראל (24.5.2012)). יחד עם זאת, לבית המשפט נתון שיקול דעת להורות על עיכוב ביצוע העונש, ככל שישתכנע כי בנסיבות הנדונות נסוג האינטרס הציבורי, בביצוע מידי של העונש, מפני אינטרסים אישיים ואחרים של הנאשם. בין יתר השיקולים, אותם יש לקחת בחשבון לצורך הכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע, יש ליתן את הדעת לאלה: חומרת העבירה שבה הורשע המבקש ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר שנקבעה לריצוי בפועל; טיב הערעור וסיכוייו להתקבל; עברו הפלילי של המבקש; התנהגותו של המבקש במהלך המשפט ונסיבותיו האישיות; וכיוצא באלה שיקולים (ע"פ 5939/12 פשקוב נ' מדינת ישראל (5.9.2012)). הובהר בפסיקה, כי אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא שעל בית המשפט, הדן בבקשה לעיכוב ביצוע, לשקול את מכלול השיקולים הרלוונטיים לאותו מקרה, ולאזן ביניהם.
9. בענייננו, נגזרו על המבקש 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע עבירות חמורות וביניהן: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בהודעת הערעור הבלתי מנומקת נאמר, אמנם, כי הערעור נסב גם על עצם ההרשעה, אך מעיון בטענותיו של המבקש לחזרה מהודייתו נראה, לכאורה, כי אין לערעור זה סיכויים רבים להתקבל. כאמור, המבקש היה מיוצג על-ידי עורך דין, אשר הגיע להסדר טיעון עם המדינה, שבמסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן והושמטו עבירות חמורות, שנכללו בכתב האישום המקורי. המבקש עצמו מסר לבית משפט קמא כי הוא מבין במה הוא מואשם והודה בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך הצהרה כי ידוע לו שבית המשפט אינו כפוף לתנאי הסדר הטיעון. בנסיבות אלה, אינני סבור כי יש סיכוי רב, מבלי לקבוע מסמרות, כי יותר למבקש לחזור בו מהודאתו. כפי שהובהר בע"פ 8593/12 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.2013), חזרה מהודיה תתאפשר רק בנסיבות חריגות, בהן מתעורר חשש ממשי כי הנאשם הודה באשמה בניגוד לרצונו החופשי, או מבלי שהבין את משמעות הודייתו. נראה, לכאורה, כי לא זה המצב בענייננו.
- אשר למשך המאסר שנגזר על המבקש, אין מדובר בתקופת מאסר קצרה, המצדיקה על פניה את עיכוב ביצוע העונש.
10. לאור האמור, הנני דוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 20.3.2016, עד השעה 10:00, בבית מעצר קישון, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 09-9787336. התנאים המגבילים והערבויות הכספיות שהושתו על המבקש, יעמדו על כנם, על מנת להבטיח את התייצבותו לריצוי עונש המאסר, כאמור.

ניתנה היום, ט"ז באדר א' התשע"ו (25.2.2016).

ש ו פ ט